

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Харківський державний університет
харчування та торгівлі

**МАРКЕТИНГОВІ ІННОВАЦІЇ
В ОСВІТІ, ТУРИЗМІ,
ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННІЙ,
ХАРЧОВІЙ ІНДУСТРІЇ ТА ТОРГІВЛІ**

Тези доповідей
Міжнародної науково-практичної
інтернет-конференції,
присвяченої 50-річчю заснування
Харківського державного університету харчування та торгівлі

3 жовтня 2017 року

Харків
ХДУХТ
2017

УДК 658.8.001.76:378:640.4
ББК 65.291.34+74+65.43

Редакційна колегія:

О.І. Черевко, д-р техн. наук, проф. (відпов. ред.); *Л.М. Янчева*, канд. екон. наук, проф. (заст. відпов. ред.); *В.М. Михайлов*, д-р техн. наук, проф. (заст. відпов. ред.); *А.Л. Фоцан*, канд. техн. наук, доц. (заст. відпов. ред.); *Т.В. Андросова*, канд. екон. наук, проф. (заст. відпов. ред.); *О.О. Труш*, заступник директора Департаменту науки і освіти Харківської обласної державної адміністрації; *О.С. Чубаров*, директор Департаменту у справах сім'ї, молоді та спорту Харківської міської ради; *Т.М. Афоніна*, керівник ВОІР; *А.П. Грінко*, д-р екон. наук, проф.; *В.А. Гросул*, д-р екон. наук, проф.; *О.В. Кот*, канд. екон. наук, доц.; *О.К. Кухарьонюк*, начальник НН ЦНІТ, доц.; *І.В. Лилик*, генеральний директор Всеукраїнської громадської організації «Українська Асоціація Маркетингу», канд. екон. наук, доц.; *І.Ю. Мелушова*, канд. екон. наук, доц.; *Н.Л. Савицька*, д-р екон. наук, проф.; *М.О. Середенко*, керівник видавничого відділу; *О.Г. Терешкін*, д-р техн. наук, проф.; *Н.Г. Ушакова*, канд. екон. наук, проф.; *Арвід Флагестад*, проф. з маркетингу; *М.В. Чорна*, д-р екон. наук, проф.; *Моніка Яворська*, регіональний директор Суспільної Академії Наук; *Л.М. Яцун*, д-р екон. наук, проф.

Рекомендовано до видання вченою радою ХДУХТ, протокол № 16 від 03.07.17 р.

Маркетингові інновації в освіті, туризмі, готельно-ресторанній, харчовій індустрії та торгівлі : Міжнародна науково-практична інтернет-конференція, присвячена 50-річчю заснування ХДУХТ, 3 жовтня 2017 р. : [тези доп.] / редкол. : О. І. Черевко [та ін.]. – Х. : ХДУХТ, 2017. – 474 с.

ISBN

Збірник містить тези доповідей із вирішення актуальних питань розробки та впровадження маркетингових інновацій, інноваційної політики підприємств готельно-ресторанного господарства, торгівлі, туризму, харчової індустрії; поширення інновацій між вищою освітою та соціально-економічним середовищем; забезпечення конкурентоспроможності підприємств на вітчизняному та світовому ринках.

Збірник розраховано на науковців, викладачів вищих навчальних закладів, керівників і фахівців підприємств готельно-ресторанної, харчової індустрії, торгівлі, туризму та послуг.

УДК 658.8.001.76:378:640.4
ББК 65.291.34+74+65.43

Видається в авторській редакції

ISBN

© Харківський державний університет
харчування та торгівлі, 2017

СТАН І ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ІНВЕСТИЦІЙНОГО РИНКУ

Останніми роками інвестиційний ринок України характеризується незначним розвитком, попитом на інвестиційні ресурси та високим рівнем зацікавленості іноземних інвесторів.

Протягом у січня-червня 2015 р. в економіку України іноземними інвесторами було вкладено 1042,4 млн дол. США та вилучено 351,3 млн дол. США прямих інвестицій (акціонерного капіталу). Зменшення капіталу за рахунок переоцінки, утрат та перекласифікації, за даними Держстату, за цей період становить 3604,0 млн дол. США (у т.ч. за рахунок курсової різниці – 3539,3 млн дол. США). Обсяг залучених з початку інвестування прямих іноземних інвестицій в економіку України на 01.07.2015 р. становив 42851,3 млн дол. США та в розрахунку на одну особу населення складає 1000,5 дол. США [1].

Спостерігається тенденція щодо того, що інвестиції спрямовуються у вже розвинені сфери економічної діяльності. На підприємствах промисловості зосереджено 31,5% загального обсягу прямих інвестицій в Україну, в установах фінансової та страхової діяльності – 25,9%.

До десятки основних країн-інвесторів, на які припадає більше 83% загального обсягу прямих інвестицій, входять: Кіпр – 12274,1 млн дол. США, Німеччина – 5489,0 млн дол. США, Нідерланди – 5108,0 млн дол. США, Російська Федерація – 2685,6 млн дол. США, Австрія – 2354,3 млн дол. США, Велика Британія – 1953,9 млн дол. США, Віргінські Острови (Брит.) – 1872,6 млн дол. США, Франція – 1539,2 млн дол. США, Швейцарія – 1371,2 млн дол. США та Італія – 966,6 млн дол.США [1].

Як бачимо, найбільша частка іноземних інвестицій в економіку України припадає на Кіпр. Усього за шість років інвестиції з Кіпру виросли майже в три рази. Він є найбільшою офшорною зоною та основним інвестором України. Популярність офшорів Кіпру пов'язана з пільговою системою оподаткування, а саме ставка податку на прибуток для фірми на Кіпрі становить лише 10%. Офшорна зона Кіпр є найбільш прибутковою для власників акцій, облігацій, нерухомості, корпоративних активів.

Найбільш інвестиційно привабливими в Україні є такі види економічної діяльності: для Кіпру – оптова торгівля і посередництво у торгівлі, операції з нерухомістю, послуги юридичним особам та фінансова діяльність; для Німеччини – металургія та обробка металу, хімічна та нафтохімічна промисловість, харчова промисловість та

перероблення сільськогосподарських продуктів, виробництво інших неметалевих мінеральних виробів; для Нідерландів – харчова промисловість та перероблення сільськогосподарських продуктів, оптова торгівля і посередництво у торгівлі; для Австрії – фінансова діяльність, оптова торгівля і посередництво у торгівлі.

Динаміку обсягів основних іноземних інвестицій в економіку України протягом 2007–2016 рр. відображено на рисунку.

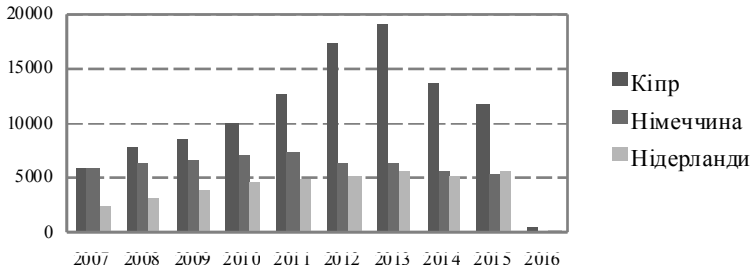

Рис. Динаміка обсягів основних іноземних інвестицій в Україну протягом 2007–2016 рр. (у млн дол. США)

*Джерело: [1] * 2014–2016 рр. без урахування тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим, м. Севастополя та частини зони проведення антитерористичної операції*

При цьому іноземні інвестиції спрямовуються у вже розвинені сфери економічної діяльності – такі як сільське господарство та мисливство, добувна, переробна, металургійна промисловість та ін., а необхідно інвестувати слаборозвинені галузі. Незадовільна диверсифікація джерел залучення прямих іноземних інвестицій в Україну по країнах-інвесторах (10 країн, на які припадає 83% ПІІ) може бути ризиком залежності економіки України від політики кількох країн – основних інвесторів (Кіпр, Німеччина, Нідерланди). Інвестицій потребують і високотехнологічні, довгострокові галузі промисловості (такі як машинобудування, виробництво коксу, продуктів нафтопереробки), без яких неможливий економічний розвиток країни. Частка капітальних інвестицій у машинобудування у загальній структурі капітальних інвестицій залишається вкрай низькою. Так, у середньому у 2010–2013 рр. вона становила лише 6,7%, у 2013 р. – 6,2%.

Список використаних джерел

1. Прямі іноземні інвестиції (акціонерний капітал) з країн світу в економіці України. Державна служба статистики України. Офіційний сайт [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://ukrstat.gov.ua>.

Н.Г. Сікєтіна, асист. (НТУ «ХПИ», Харків)

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПРОДУКЦІЇ МАШИНОБУДІВНОГО ПІДПРИЄМСТВА ЯК ОСНОВА ДОСЯГНЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЙОГО ДІЯЛЬНОСТІ

Економічний розвиток України значною мірою залежить від стану промисловості, її здатності задовольняти потреби країни у промисловій продукції. На ефективність роботи промислового підприємства і відповідно його конкурентоспроможність, перш за все, впливає собівартість і критерії якості продукції. На її формування впливають технічні, технологічні, економічні та соціальні фактори, дія яких обумовлено станом зовнішнього і внутрішнього маркетингового середовища.

Найважливішою проблемою в управлінні промисловими підприємствами є своєчасне прийняття правильних рішень в зв'язку зі змінами в економічній ситуації. Від своєчасності та обґрунтованості прийняття рішень щодо регулювання діяльності підприємств буде залежати успішність їх подальшого функціонування [1, с. 5].

У сучасних умовах глобалізації економічних систем ситуація, яка формується в результаті інтеграційних процесів, змінює не тільки масштаби виробництва, але і конкурентні вимоги до суб'єктів господарювання. Зміни виникають як в уявленнях про характеристики товарів на ринку, так і про вимоги споживачів до них. У зв'язку з цим промислові підприємства змушені змінювати умови діяльності на ринку, формуючи нові конкурентні переваги, за допомогою яких можна досягти певного рівня економічної ефективності їхньої діяльності. Вступ України до СОТ, безумовно, став джерелом для використання конкурентних переваг вітчизняної промисловості, але й одночасно поставив її в несприятливі умови діяльності завдяки вимогам СОТ щодо переходу на міжнародні стандарти якості продукції.

Процес інтеграції національних економік в сучасних умовах створює передумови для підвищення конкурентоспроможності економіки України, що, в свою чергу, залежить від конкурентоспроможності регіонів, галузей народного господарства, підприємств. Істотним завданням сьогодення є створення відповідних